

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda
és
kiadó-hivatal

Granátos utca 1. sz.
II. emelet, 11-dik ajtó.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.

A megbízások, megrendelések
Tiller Mor és testvére czíme alatt
küldendők.

Felölös szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társzerkesztő: PAULAY J. ZS.

Budapest, 1877. szeptember 25.

Ujabb időben, az orosz török háború kitörte után, s különösen mióta az orosz hadak átlépték a Dunát s előzönlék Bulgáriát, napilapjaink kiadó-hivatalai elhagyva az eddig általánosan követett szokást s szabályt, új, eddig részükről még sohasem tapasztalt eljárást kezdenek fogantatni venni. Egy-egy címzettnek, illetőleg előfizetőnek czimszalagja alatt 10—20 sőt 30 hírlappéldányt elhelyezve, nem-hírlapjegyekkel bérmentesítik e hírlap-kötegeket, hanem mint levél-postai keresztkötésű küldeményeket, a sulynak megfelelő díjösszegű levéljegyekkel látják el.

Eddig nagyobb vidéki városainkban is csak elvétve itt-ott, vagy épenséggel sehol sem lehetett, a dohány-tőzsdékben, — miként ez a fővárosban divik, — fővárosi napilapokat példányonként, darabszáma, naponta kapni. A fentjelzett időpont óta azonban itt is lábbra kezdett ez kapni. Hiszen kicsinyt-nagyot előfogott az újság-olvasási ház, a legújabb hírekre a harezter eseményeiről mindenkit gyötört a kíváncsiság, boldog-boldogtalan törte s törte magát egy kis újság után, — és ezt felhasználni természetesen elég vállalkozó ember találkozott. Nagyobb vidéki városainkban 5—10 is akadt ilyen, s a kisebb városbeliek sem maradtak hátra, — kik egyes hírlapok kiadóhivatalainál 10—30 darabszáma menő példányokat rendelték meg, — előfizetve azokra, hogy nyereség mellett túl adhasanak aztán egyenként rajtok.

S ekkor kezdődött azon eljárás, melyet fentebb említettem.

A kiadóhivatalok ugyanis sokalván az ily módon s ily célra megrendelt hírlapok bérmentesítése fejében az illető czimszalagokra a 10—30 hírlapjegyet felragasztani, egyszerűbb módhoz folyamodtak. Nem hírlapjegyekkel bérmentesítik e lapjaikat, hanem keresztkötésű levélpostai küldeményekhez, nyomtatványokhoz hasonlóan, mint már említém, 5—15 kr. levéljegyet ragasztva a czimszalagra, s így a bérmentesítés díj fele részét megtakarítják.

Azon kérdés merül tehát fel, szabad-e, lehet-e ezt nekik tenni, s lehet-e ez eljárásuk ellen kifogással élni?

E részben eltérők a nézetek.

Megkísértem, az e tárgyra vonatkozólag fennálló szabályrendeletek utmutatása mellett, behatóan bocsátkozni e kérdés tárgyalásába, — azon nézetnek hódolva, miszerint a kiadóhivataloknak jogukban áll ez eljárást követni, — s legalább az ekkoráig kiadott szabályrendeletek alapján kifogást elene terni nem lehet.

Nem lehet pedig először is azért, mert hírlapokat, mint keresztkötésű nyomtatványt, bárki is feladhat, s e szabály alól a kiadóhivatalok sem vehetők ki, — s nem képezheti ez eljárás valamely kifogás tárgyát, másodsor azért sem, mivel a kiadóhivatalok nincsenek arra kötelezve, hogy lapjaikat az 1 kr-os hírlapjeggyel bérmentesítsék, miután az illető hírlapkiadóhivataloknak kiszolgáltatott „engedély”-ben kedvezményként engedtetik meg a hírlapjegyek használata, — s ha a lapkiadóhivatal e kedvezménnyel minden esetben élni nem akar, hanem egy címzettnek szóló több példányt — egy szalag alatt s csakis egy névre czimezve, — mint nyomtatványt ad fel elszállítás végett, — teljes joggal cselekszik így.

Indokolásom első pontja bővebb magyarázatra nem szorul, mert a levélpostai rendszabály,

mérsékelt áron szállítandó, díjkezdvezményben részesülő „nyomtatványokként” a nyomtatás, könyomás, metallographia, fényképészeti vagy más géptani uton előállítottakat jelöli meg; — ezek között tehát a hírlapok befoglaltatnak.

Ami a második indokolást illeti, arra nézve hivatkozom az 1851. január 1-je óta érvényes, s 1850. szeptember 12-én 1590. — C. szám alatt kiadott hírlapkezelési szabályzatra, melynek 4-ik pontja szerint: azon szerkesztőségeknek, melynek hírlapjaikat oly módon felszerelve s elrendezve adják át továbbítás végett az illető postahivataloknak, hogy az egy s ugyanazon postahivatalhoz tartozó hírlappéldányok, e hivatal nevét viselő külön szalag alatti kötegben helyezvük el, — megadatik a kedvezmény, 1 kros értékjegyeket használhatni, melyek kizárólag a hírlapok bérmentesítésére készültek, s melyek a szerkesztőségeknek 100 drbjával 1 frtért adatként ki.

Tehát kedvezményként engedtetik meg a hírlapjegyek használata, ha bizonyos feltételeknek a hírlap szerkesztősége, vagy helyesebben kiadóhivatala eleget tesz.

Igaz ugyan, hogy e szabályzat azt is rendeli, hogy minden egyes példány után a czimszalagra egy hírlapjegy alkalmazandó, — sőt egy másik pontja azt is mondja, hogy az utóbb megrendelt, illetőleg elkészített előfizetők részére utólag menő több hírlappéldány után az illető szalagra minden egyes példány után e díj felragasztandó, — de azt, hogy csakis így küldhetők a hírlapok, azt, hogy keresztkötesként nem adathatnának fel, sehol sem mondja, arról sehol sem emlékezik meg.

De nem is említheti, mert e szabály megjelentekor a mérsékelt díj mellett szállíthatott nyomtatványok sulya olyannyira korlátozt, s a díj, dacára annak, hogy aránylag csekély, mégis oly nagy volt, hogy a kiadóhivataloknak nem vált volna előnyére, ily esetekben lapjaikat levéljegyekkel bérmentesíteni, — s nem említheti azért sem, mert ellenkezésbe jöhetett volna az előbb idézett levélpostai rendszabállyal.

Tény az, hogy a postaintézet jövedelme, a lapkiadóhivatalok illetén eljárása által csorbulást szenved, — de „jövedék-csonkítást,” melyért valakit büntetni lehetne, ez nem képez.

Nem szép ugyan az illető hírlapkiadóhivataloktól, hogy ott, s oly esetekben, a hol s a mikor az engedély kedvezményt képez, felhasználják, s ott, hol némi részben hátrányukra szolgálhatna, egyszerűen mellőzik, — a mi látszólag nagy egyoldalúságát képezi ez engedélynek, — de a lapkiadás kereskedelmi ügy ott, — kivált a hol valakinek tetszésére van bízva, ígyis, úgyis cselekedhetni, senki sem kívánhatja, hogy csupán csak méltányolásból, ne a saját maga előnyét keresse.

S még ha kipótoltatnék is, — feltéve, de meg nem engedve, — e szabály azáltal, hogy a hírlapkiadóhivataloknak csakis oly feltétel alatt adatként meg a már többször említett engedély, ha mindenkor, s mindenféle esetben hírlapjaikat a hírlapjeggyel bérmentesítik, még akkor sem lehetne ez eljárásuknak elejét venni; mert ki volna kép s reájuk bizonyítani azt, hogy csakugyan ők a feladók, mikor nem a többi hírlapok között, hanem külön adják fel, s mikor épen csak az által, hogy így cselekesznek válik nekik lehetővé jelenleg is a szóban forgó eljárást követni, mert ha hírlapjeggyel bérmentesített lapjaik között az ezek számá-

ra készített csomagokban vagy kötegekben elhelyezve adták fel, most is méltán s jogosan lehetne ez eljárásuk ellen kifogással élni s az ellen felszólalni.

Köszegi.

A kiadók helyzetének javításáról.

II.

„Munkában és tudományban
rejlik üdvösségünk.”

„Hat nap munkálkodjál, a hetedik pedig pihenjél, új erőt szerezvén az új munkához.” Így szólta Isten az első emberhez. És hogyan tartatik meg ezen pihenési nap postaintézetünknel? — Vannak nekünk ünnepnapjaink?

Habár bebizonyult tény, hogy a posta jelenleg a világforgalom legnagyobb intézetek egyikére emelkedett, és mint olyan, folytonos működésben kell lennie, hogy az általános forgalom alatta ne szenvedjen, mindamellett engedélyezhető ezen intézet hivatalnokainak ezen egy szünetelési nap, anélkül hogy miatta pangásba jutna a forgalom. Legnagyobb szükségük van ezen pihenésre azon vidéki postahivatalnokoknak, kik az egész éven át, napról napra szolgálatban állanak. Hogy ezekhez a postakiadók tartoznak, az kétséget nem szenvedhet a postakiadó nappal, éjjel, vasárnap és hétköznapon reggeli 4 órától kezdve késő estig szünet nélkül dolgozik; neki pihenés nem nyújtatik; a szolgálat vaslánczaival lebilincselve, testileg és lelkileg megerőltetve, egész idejét egy igen gyakran nedves és gőzös helyiségben tölti, hol 200—300 egyén közlekedik, melynek kigőzölgése az egészségnak semmi esetre sem hasznos miaszmákat idéz elő; hol nem ritkán csomagok vaddal, hussal, és fűszerárakkal fekszenek, és hol a pecsétviaszfüstje az egész helyiséget árasztja el. Gyakran ily helyiség egyúttal a kiadó lakszobáját is képezi, megfogható tehát, hogy ezen gőzök beszívása az egészséget aláássa.

A szolgálatok, melyeket a kiadó általában teljesít, a következők: ő a postamester távollétében ennek szolgálatját látja el, kezeli a pénztárt, vezeti az igtatót, eszközli a hivatalos levelezést, melyet a postamesternek csak aláírás végett terjeszti elő; ő szerkeszti a havi számadást, tesz gyakran kifizetéseket saját felelőssége alatt, és ellátja mindemellett tulajdonképeni szolgálatát kiadói minőségében.

Ott, hol pakoló nem létezik, még a pakoló szolgálatát is kell teljesítenie, és én magam nem egyszer kényszerültem a taliga tolásra, hogy a levélanyagot a vonathoz hozhassam. Ha szervezve van a hivatal, akkor a kiadó felelős vezetője a kir. távirdai állomásnak; ha a postamester egyúttal a mezőgazdászattal is foglalkozik, akkor a szolgálati személyzet feletti őrködés a kiadóra van bízva, továbbá a posta állomásnál istállót és lovat kell megvizsgálnia, tehát ő egyúttal lovászmester is.

Végre vannak oly állomások, hol a kiadónak akarva vagy nem akarva, felolvasó vagy házitani-tói minőségben is kell működnie; velem is történt, hogy egyúttal nemcsak hogy községnök voltam, de még az egyházi matriculumból is kellett vezetnem.

A kiadónak szigorúan be kell tartania a hivatalos órákat; hogy ő a főnöke, a felek és a politikai hatóság kegyét maga részére kieszközölje, mindenkor és mindenkinek szolgálatjára kell állania; részére nem létezik szabad idő, nincsen va-

89.

sárnapi nyugalom. Senki sem fogja tőlünk elvitatni, hogy a közönség teljes bizalmát kell bírunk, hogy a vidéki postahivataloknál a szolgálat többnyire bennünket terhel; hogy nem ritkán azokat oktatjuk, kik később főnökeink lesznek, és hogy általában szolgálatunk nagy felelősséget foglal magában.

A mi a szolgálatot illeti, részünkre ép úgy mint az állami postahivatalnokok számára ugyanazon rendszabályok állanak fenn, ugyanazon szolgálati esküt is kell letennünk. A mi ismereteinket, tudományos képzettségünket illeti, már a szolgálatból, melyet tőlünk elvárnak, eléggé kitetszik, hogy a postakiadó a hivatali instrukcióban foglalt primitív követelményekkel be nem érheti, annál kevésbé, mivel ő ugyanis többnyire csak nagyobb hivatalnál alkalmaztatik, hol a postaszolgálat minden ágát ismernie kell. Szükséges tehát, hogy a vizsgák is szigorúbbak legyenek, és velem is történt, hogy azért, mivel 4 gymnasiumi osztály végeztét be nem bizonyíthattam, — habár más tudományokkal a gyakorlati életből, nem különben nyelvismeretekkel bírtam, — a postához fel nem vétettem és a hiányzó iskolákat ideiglenes tanulmányozás által kellett pótolnom.

Hogyan lehetünk ily követelményekkel szemben megelégedve jelenlegi állásunkkal, és hogyan tápláljuk és tartjuk fenn ambíciókat ha másrészt elég esetet látunk, hogy dijakok, a tanszakmából kizárt tanítók és kereskedelmi segédek akadálytalanul felvétetnek. Ez bizonyítja, hogy mily elavultak a kiadók felvétele iránt fenálló rendszabályok és hogy ezeknek az időviszonyok szerinti megváltoztatása okvetlenül szükséges volna.

Ne bántsát a jogászt.

Postai körökben és lapokban igen gyakran találkozunk oly kifejezésekkel, melyek a postaintézetnél alkalmazott jogászok és illetőleg azok alkalmazása ellen nyilvánultak.

A jogászok ellenségei e téren a nem jogászok szoktak lenni, ezek sietnek rendesen vitatni azt, hogy a jogtudomány a postaigazgatáshoz nem szükséges, mert a postakezelésnél jogi kérdések elő nem fordulnak, az igazgatásnál pedig, ha előfordulnak, azok ugyanis a jogügyek igazgatóságához szoktak áttétetni, a postaközpontnál tehát jogászokra szükség sincsen.

Mivel mi e tekintetben egészen más nézetet vagyunk, engedjék meg, ellenfeleink érveinket felhozni.

Már magában az, hogy a végzett jogtudomány magasabb műveltséget tételez fel, mellettünk szól, mert mindenki be fogja látni, hogy szolgálni egy durva, faragatlan, vagy éppen ember evő vad ember alatt sokkal nehezebb mint egy európai műveltségű egyén alatt. A durva ember martalékokat lát alárendeltjében s durva lelkének tápot nyújt ha éreztetheti a gyengébb iránti hatalmát, míg a művelt lélek részvételt viseltek a sors által alárendeltje iránt, kit áldozatnak tekint, mert megtanulta tisztelni munkában az ügyességet, az ügyességben a haladást, ha'adásban a tudományt, tudományban a jellemet, a szívben a szerelmet, szóval az emberben nem csak a kezére játszott eszközt, hanem a balsors áldozatát látja és egy pillanatra sem fogja feledni a képzett a művelt embert tisztelni és elismerni az egyénben az embert.

A század jelszavát a humanismust nem érti, nem érzi jobban senki mint a jogász.

Az alárendelt közege szintén így van felelősebb irányában, ha látja, hogy föléje a véletlen egy ostoba egy műveletlen egyént helyezett, tisztelni fogja hivatalos udvariasságból, de tisztelni és szeretni, nagyra becsülni csak a művelt a humanus előlárót fogja, mert a szeretetet nem lehet parancsolni, azt csak érdemelni lehet.

Ki érezhet hazája iránt melegebben mint azon honfi, ki hazájának őseit ismeri, azok hő és dicső tetteit megbírálni tudja, a ki legszebb erénynek tanulja ismerni a honszeretetet és a legmegrettentőbbnek a honárulást.

A ki hazájának történelmi múltját ismeri, jövőjét az kombinálhatja. Az tudja a ki tanulta, hogy különösen hazánknak már a szláv fajok közé ékeltisége tehát fekvése hivatal van a polgáriassulás akadályozóit a szlávismus egységesítését meggátolni örökre.

S ki bacsúlheti az ország közintézményét, csak az aki hazáját forrón szereti.

Azt mondják a végzett jogász már nem szerzi meg a postakezelés gyakorlatát úgy, mint a ki azon kezdte. Nagyon furcsa feltevés. A ki bírja a többet, bírja a kevesebbet is, ezt már csak nem kell bizonyítani. Hanem a ki a kevesebbet bírja, az ugyan nem mindig bírja a többet is, az is világos.

A gyakorlat emberei már t. i. a kik a postakezelést gyakorlatilag elsajátítván s azután különféle okokból és a módokkal postaigazgatás premiumába jutnak, s a közigazgatásban és a törvénykezésben ott szerzik meg a gyakorlatot, bizony nem állnak ott a hol a jogász-postász áll de soha, mert a praxis emberei csak majmok avagy gépek, kiknek munka erejük igen, de teremő erejük nincsen, ezek dolgozhatnak gyorsan, de nem biztosan, mert a praxis embere mindig okból indul ki, míg a tudományosan képzett jogász-elvekből, az az általánosan levont és elismert alapigazságokból vonják le munkáik adatait.

A praxis embereit nem láttuk meg jobban jellemezni, mint midőn az mondatott rólok: „Ott gyanakodnak a hol nincs ok s a hol van ott rendesen vakok.

Igy vagyunk a praxis emberével, ha törvénykezési kérdés forog fenn ő nem néz semmit, ha p. egy állomáson történik valami hiba, azonnal felkötni rendeli a főnököt, miért történt? s punktum. De a jogász fel fogja kutatni a baj eredetét, okát, indokát, kutforrását s mindig azt fogja sujtani, kiből gonosz szándékot talál; míg kétségtelen bizonyítékai nincsenek nem fog ítéletet hozni s akkor is figyelembe fogja venni az enyhítő körülményeket s tudni fog az ártatlanságnak kellő tiszteletet szerezni.

És ha elgondoljuk hány ember vagyona és becsülete felett intézkedik egy közigazgatási tisztviselő, bizony fáj a lelkünk ha képzetlen s a polczra méltatlanokat látunk uralkodni a helyett, hogy vezetnének s örködnének.

De nem azokat értjük mi a jogászok alatt, kik keresztül estek a bírói vagy államvizsgán avagy kik akkor, a midőn 60 ftért lehetett szereztek ügyvédi diplomát, nem azokat, mert ezek a joghoz, az igazsághoz csak konyítanak, mert a közig. jog és igazság szolgáltatásbani jártasságot nem egyedül a theoria de az azt követő praxis adja meg, olyan jogászokat értünk, kik az elméleti vizsgák után a jogi és közigazgatási szakban gyakorlatilag is szereztek jártasságot, de a kik egyenesen a mi bureauxjainkba jutottak s csupán postai praxist szereztek olybá tekinthetjük, mint ha jogot soha sem is hallgattak volna.

Központunknál ilyen ember még nem volt, de lesz.

Ha egy szegény postamester ki több éven át valahol a hegyek közt 120 ftért hivataloskodik érzékenyen panaszkodik előlárójára előtt, ki tegyük fel a praxis embere, hidjék azt a választ kapja: „hát m ondjon le, van nekünk elég concurrensünk.”

Az ügyefogyott az elhagyatott ember iránt, ki közvetlen alárendeltje, hűve, nincsen egy jó szava. Nem kegyetlenebb az élet, mely ilyenkor őt el nem hagyja mint a halála mely elvenni nem akarja. Ha jogász-postász az előláró, tudni fogja vigasztalni, azt fogja neki mondani: „vigasztalódjék a túróké a menyekországa, a szegénynek míg a sir rá nem lehel mindig tűrni s szenvednie kell, azért létezőnk, hogy szenvedjünk; de majd nyilni fog jobb állomás megfogok rá emlékezni avagy a fizetését fel fogjuk emelni stb.

Tiszteljék a jogászt. Tiszteljék mi kiknek csupán a jogérzet ad erőt, kik erősen hisszük, hogy jobb sorsra jutni jogunk van, küzdjünk a lét jogáért, harcoljunk azok ellen kik tagadják azt,

hogy jogunk van létezni, hogy munkánk bérét jogunk van remélni és a küzdelem meg fog erősíteni.

Ne bántsuk a jogászt, hadd védje jogainkat a praxis embere, a jogtörők ellen, mert csak azoktól a jogász-postászoktól remélhetjük jobb sorsunk elismerését és méltánylását.

Tisztviselői ügyek.

Évek óta hangzik már a panasz a tisztviselői irodákban és sajtóban, hogy nincs szolgálati szabályzatunk; hogy tíz év óta, bár önálló alkotmánnyal dicsekszünk, nem tudjuk: kinek szolgálunk mi hivatalnokok, az államnak-e, mely munkáinkat fizeti? vagy egyes főnököknek, kik meghatározott törvények nélkül, határozatlan és sokszor határtalan „sic volo, sic jubeo“-ja szerint vezetnek, jutalmaznak vagy büntetnek, kényeztetnek vagy zaklatnak nemcsak hivatalos, hanem magántermészetű eljárásunkban is? Nincs tisztviselő, ki hivatali visszaélésekről példákat felhozni ne tudna, ha akarna vagy merne. Nincs tehát szükség arra, hogy példákkal illusztráljuk a pragmatika hiányából fölmerülő tömérdék, fonák, kedély- és lélekölő, munkaerőt tönkretető visszaéléseket. Ez okból nem is tudunk képzelnéi jóra való állami tisztviselőt, vagy józanészű nemzetgazdát, ki be ne látná, hogy az így nevezett, az így tengődő hivatalnokok soha sem leendenek az államháztartás regenerátorai, nem, mert nem lehetnek. Áldásos munkához nyugodt lélek, jól ápolt munkaerő, biztosított élet, a köteleességek és jogokról birt tiszta öntudat nem az önkénytől, hanem a közös törvénytől való függés magasztos érzete kívántatik. Mindezt a szolgálati pragmatika adhatja meg; mindezzel pedig a magyar állam tisztviselői nem bírnak, általában nem, a kik bírnak, ritka tünetmenyek, „sunt rari nantes ingurgite vasto“, oly ritkák, hogy roppant kisebbségök mellett az államháztartás, közigazgatás roszvezetésének szomorú következményeit nem ellensúlyozhatnák, ha e törekvésökben a haza oltáránálkibainál halnának is meg!

Kik ily állapot tarthatlanságát be nem látják, bornirtságukat árulják el; kik pedig ezt anomalia felett szemet hunyva betolyásuknál fogva annak megszüntetését inkább akadályozzák, mint előmozdítják, azokban a közügy iránt szükséges, buzgó érdeklődést, a hazaszeretetet hasztalan keressük.

Valóban nagyon leverő az állami hivatalnokok nagy tömegére azon tudat, hogy annyi jogos várakozás után mai napig sincs jogalapra fektetve állapota; mint egyensúlyvesztethető ingadozik hivatali talajon; lába alatt jégtenger, melyen nem járhat biztosan míg merev, ha pedig felolvad, elmerülhet benne. Legsomorubb pedig a dologban az, hogy állapota javulásának még reménye sem csillog feléje, mert a kormány még gondolni sem látzik a hivatalnoki fontos kérdés megoldásának szükségére felett. A kormány nem látszik számba venni, hogy a hivatalnoki testület csak labdája a körülményeknek, s azon nem mindig látható, de mindig fenyegető önkénynek, melynek egy szentesített szolgálati szabályzat hiánya nagyon is tág teret enged. Nem akarjuk most szellőztetni az okokat, melyeknél fogva a kormány szemét fülét elszázszor eljajgatott panaszok és t. gadhatatlan visszárja a számlések előtt, csak azt hangsúlyozzuk, hogy a szolgálati pragmatika lételetől függ; legtöbb esetben oly sok hivatalnok boldogsága vagy boldogtalansága, annyi család szerencséje vagy balsorsa, s hogy tulajdonképp magának az államnak érdekében áll biztos és szilárd alapra állítani lételet azon osztálynak, melynek kezeire bízva az államélet legfontosabb teendői és feltételei, s mely az állammal oly szoros összeköttetésben van, hogy azt az államélet gépezetének működésétől különválasztani nem csak a gyakorlatban, hanem még gondolatban sem lehet. Ezt hangsúlyozva, ki kell mondanunk csodálkozásunkat azon megfoghatatlan közönyösség felett, melylyel a kormány az amugy is végkép el nem odázható hivatalnoki kérdés elintézését napról-napra halogatja. Nem kevésbé csodálkozunk az országgyűlés közönyösségén is, mely az ország képviselésével lévén meg-

bizva, s az ország vagyoni ziláltságát a költségvetési törvény és zárszámadások nyomán nagyon is ismeri, nem tartja oportunnus dolognak, hogy az államháztartás kezelőit, vezetőit, őreit oly törvényszerű állapotba helyezze, melyben minden egyes hivatalnok édes kötelességének érezhesse az állam vagyoni és szellemi emelésére közreműködni s büszkeségének tartsa, versenyezve gondoskodni gazdájáról, ki róla gondoskodik.

Szolgálni, és jól szolgálni valakit, nagy különbség!

Valamintbárgyusághinni, hogy oly szolgálatban lévők, kik szolgálatukban mátol holnapig sincsenek biztosítva; kik szolgálatuk terhe alatt görnyedeznek, de az azzal járható jogokból alig élveznek valamit; kik maguk és netalán hátramaradt családjaiknak csak türbetű sorsa felől sincsenek biztosítva; kik a megélhetés kétségbeesett kínaitól gyötörtetnek, mindentől félve, semmit sem remélve dolgoznak, hogy mondjuk, ily szolgálatban lévők önzetlenül hűségesen, önfeláldozással működjenek: úgy nem kételkedhetni, hogy az állam fenséges gondozását élvező tisztviselők, a tisztességes fizetést, melyből rangjukhoz illőleg megélhetnek, a kötelességgel arányos jogokat, melyek nekik biztosítottak, a köztisztviselőket, melyben eminens állásuknál fogva méltán részesülnek, s a törvényt, melyre kivétel nélkül támaszkodhatnak, mindenestre őszinte munkálkodásuk elmaradhatlan sikerével fogják gazdagon visszafizetni. Hiába az emberi társadalom mellőzhetlen viszonyai között, ha nem is élünk oly materialistikus korszakot, mint melyet valósággal élünk, még sem vonhatjuk ki magunkat azon ismeretes viszonyossági elv alól, melynek értelme: „Do, ut des!”

Dr. P. M.

Magyarországi hírlapok statisztikája.

A földművelés- ipar- és kereskedelemügyi m. k. minisztériumban a hírlapok és folyóiratok statisztikája az 1876. évre összeállítván, az eredmény a következő:

Az összesen megjelent 315 (325) * hírlap és folyóirat közül volt:

a) politikai tartalmu: magyar nyelven 87 (87), magyar-német nyelven 1 (0), magyar-tót nyelven 0 (1), magyar-orosz nyelven 0 (1), horvát nyelven 3 (3), német nyelven 33 (43), az 1875-ik évre kiadott kimutatásban tévedésből 42 volt felvéve, tót nyelven 4 (6), szerb nyelven 3 (4), román nyelven 4 (6), olasz nyelven 1 (1), héber nyelven 1 (0), összesen 137 (152, az 1875. évre kiadott kimutatásban tévedésből 151 volt felvéve.)

b) Szépirodalmi tartalmu: magyar nyelven 20 (10), horvát nyelven 6 (2), német nyelven 5 (5), szerb nyelven 2 (3), román nyelven 3 (1) összesen 36 (21).

c) Szaklap: magyar nyelven 85 (92), horvát-német nyelven 1 (0), horvát nyelven 7 (11), német nyelven 20 (20), tót nyelven 7 (6), szerb nyelven 2 (2), román nyelven 5 (4), olasz nyelven 2 (1), héber nyelven 1 (2, az 1875. évre kiadott kimutatásban tévedésből 3 volt felvéve), összesen: 130 (138, az 1875. évre kiadott kimutatásban tévedésből 139 volt felvéve);

d) élelzap: magyar nyelven 7 (5) horvát nyelven 0 (1), német nyelven 1 (5), tót nyelven 1 (1), szerb nyelven 1 (1), román nyelven 2 (1), összesen 12 (14).

2. Ezen hírlapokból és folyóiratokból postán szétküldetett összesen: 19.556,774 (18.964,533) példány és pedig:

a) politikai tartalmu magyar nyelven 7.804, ezer 447 (6.967,960), magyar-német nyelven 4800 (0), magyar tót nyelven 0 (6844), magyar-orosz nyelven 0 (22,755), horvát nyelven 578,767 (534, ezer 851), német nyelven 6,296,046 (5.668,146 az 1875-iki kimutatásban tévedésből 5.460,146 volt felvéve), tót nyelven 216,625 (224,989), szerb nyelven 417,109 (311,892), román nyelven 91,808 (264,392), olasz nyelven 25,600 (28,310), héber

nyelven 20,800 (0), összesen 15 mill. 456,002 (14 millió 030,136, az 1875-iki kimutatásban tévedésből 13.822,136 volt felvéve);

b) szépirodalmi tartalmu: magyar nyelven 1.557,179 (1.179.236), horvát nyelven 132,380 (44 ezer 026), német nyelven 17,366 (48,153), szerb nyelven 13,400 (87,370), román nyelven 49,072 (41 ezer 600), összesen: 1.769,397 (1.400,385);

c) Szaklap: magyar nyelven 1.708,504 (2.643, ezer 055), horvát-német nyelven 5.040 (0) horvát nyelven 42,708 (47,117), német nyelven 252,337 (339,660), tót nyelven 68,326 (66,362), szerb nyelven 14,179 (4,147), román nyelven 42,964 (11,522), olasz nyelven 755 (640), héber nyelven 4,960 (25,690, az 1875-iki kimutatásban tévedésből 233,690 volt felvéve), összesen: 2.139,773 (3.138,193, az 1875-iki kimutatásban tévedésből 3.346,193 volt felvéve);

d) élelzap: magyar nyelven 151,900 (297,574), horvát nyelven 0 (6,142), német nyelven 13,000 (78,952), tót nyelven 8,596 (5,011), szerb nyelven 1,360 (340), román nyelven 16,746 (7,800) összesen 191,602 (395.819).

Postaügyek.

— A magyar postamesterek és kezelők özvegyei és árvái javára rendezendő nyere-mény sorsjáték költségeihez adakoztak:

Karácsonyi János n.-almási pm. 2 ffr — kr.
Simonchich József galánthai pm. — „ 50 „
Janthó Hermína szántói pknő — „ 50 „

Összesen 3 ffr — kr.

Promontor, 1877. szeptember 24.

László,

pénztárnok.

— Helyreigazítás. A „Posta-Közlöny“ 38. és 39. számában Bösörzsményi Kálmán debreczeni postatisztnek „A világ minden államának posta ügye“ című sajtó alá rendezett művéből. „A z é s z a k a m e r i k a i E g y e s ü l t á l l a m o k p o s t a t ö r t é n e l m e s s t a t i s t i k á j a“ című mutatóvány cikkében sajnálatomra több az értelmet nagy mértékben zavaró sajtó hiba csuszott be, melyek némelyike, az egész mondat értelmét részint elferdíti, részint a számadatokat a valósággal ellenkező számokban tünteti elénk; miért is annál inkább kötelességemnek ösmerem ezen sajtóhibákat helyre igazítani, — nehogy ez olvasó azokat Bösörzsményi Kálmán urának tulajdonítsa. — És pedig a „Posta-Közlöny“ 38-ik számában 2-ik bekezdése 22-ik sorban. „Amerik“ helyett „A m e r i k a“ olvasandó, ugyanazon oldalon a 3-ik bekezdésben alulról a 14-ik sorban „postamesterek“ helyett olvasandó „p o s t a m e s t e r e k n e k“ és a 21-ik sorban „az a 200 dollárt“ helyett „h a a z a 2 0 0 d o l l á r t“ olvasandó. A 150-ik oldalon alulról, a 11-ik sorban „60—69-bérlő“ helyett „6 0 6 9 b é r l ő“, a 16-ik sorban pedig „betartó“ helyett „b e t a k a r ó“ olvasandó.

A „Posta-Közlöny“ 39-ik számában pedig a 153-ik oldal 3-ik bekezdésének 2-ik sorában „1876“, helyett „1 8 6 5“-ik év olvasandó a mozgópósták berendezési éveül. A 29-ik sorban „1875“ helyett „1865“ olvasandó, a 154-ik oldalon a 14-ik sorban „postaigazságügy“ helyett „p o s t a i g a z s á g ü g y e“, az 53-ik sorban „vegyes“ helyett „v e s z é l y e s“-re javítandó. A második bekezdés a 14-ik sorban: „Cnetral“ helyett „C e n t r a l“, a 32-ik sorban „megbízható szerint“ helyett „m e g b i z h a t ó a d a t o k s z e r i n t“ és alulról a 15-ik sorban, „közigazgatásági“ helyett „k ö z i g a z g a t á s i“ olvasandó.

— Gyors igazságszolgáltatás. A minap történt, hogy San Juan Newadaban egy postakacsitól 3000 dollárt loptak el. A rablás reggeli 5 órakor történt, 7 órakor a hatóság jutalmat tűzött ki a tettesek kinyomozására, 12 órakor kézre kerültek a gonosztevők, délután 2 órakor a rablott pénz ismét gazdájához jutott, 5 órakor fölakasztották a rablókat és 6 órakor már szerencsésen el is temették őket.

— Postarablás. Folyó évi szeptember hó 17. éjjeli 11 és 12 óra között László György nevű

postakocsist, ki esteli 10 órakor Szatmárról Sárköznek elindult, utjában a gombás erdőben a sárhidi korcsmán tul két fekete gubában öltözött rabló megtámadta, egyik egy lövést tett, mely a postalónak hátulsó ballábát sebezte meg, másika pedig a postakocsist bottal többször fűbeütötte. A kocsis leütése után hat levélsomagot, mit a vasuti mozgópósta készített Sárköz-Ujlak, Sz. Váralja, Misztótfalu, Nagybánya, F.-Bánya és Kapnik részére, az utonállók magukkal vitték, s a postakocsist pedig vérében és taligával együtt ott hagyták. A kocsis felocsudván, a megkínzott lovak és taligával visszafordult, és éjjelután 1 óra után érkezett meg. A levelek azóta a Gödény tagjánál felbontattak és összehányva megkerültek, minthogy azokban pénz egy krajczár sem volt. A kocsis feje pedig, bár koponyája egészen betört, kiállotta az utat most ismét hajtja a postalóvat.

— Hirdetmény. Borsod megyébe kebeleztet Felső-Nyárad községben f. évi október hó 1 én postahivatal fog életbe lépni.

Ezen új postahivatal a Ragály és Sajó szt. Péter közt naponként egyszer közlekedő küldöncz kocsi posta járatokkal egyrészt a Sajó szt. Péteri, másrészt a Ragályi postahivattal lesz összekötetésben, kézbesítési körletéhez pedig Alsó-Szuha, Dövény, Felső-Nyárad, Felső-Kelecsény, Jákfalú, Kurittyán és Zubogy községek fognak tartozni.

Ezen postahivatal felállításával egyidejűleg Gömör megyei Alsó-Szuha és Zubogy községek, melyek eddig a putnoki postahivatal, továbbá Felső-Nyárad, Felső-Kelecsény, Jákfalú, melyek eddig a vadnai és végre Kurittyán község, mely eddig az edelényi postahivattalhoz tartoztak, f. évi október 1. sejtől kezdve a felsőnyárad postahivatal körletébe osztattak be.

Vegyes közlemények.

— A magyar tisztvi selők országos egyesülete hétfőn délután tartá dr. Pauler Tivadar elnöke alatt rendes havi ülését, melyen az egyesületi ügyrend tervezete lőn behatóan megvitatva s csekélyebb módosítások után elfogadva. Borszéky titkár évnegyedes jelentése, és Pollák pénztárnok kimutatása a múlt télelvi pénztári forgalomról tudomásul vétetett. A pénztárnok által előterjesztett mérleg számadataiból kitűnt, hogy az egyleti vagyion mindinkább nő, s remény van, az összes tartozásokat az év végéig letörleszteni. E jelentés örvendetes és megnyugtató tudomásul szolgált. Egy „általános tisztviselői nyugdíjintézet“ felállítására célzó indítvány albizottságnak adatott ki megvitatás végett.

Távirdaügyek.

— A táviratfordító. A háboru, a csaták zaja szintén bir azzal a joggal, mint a fejedelmek és miniszterek: avansziroztat. Tagadhatatlanul nem irigylésreméltó állapot a távsürgönyfordítóké — békében; de bezzeg most ők a boldog emberek. A legujabb híreket ők tudják meg először. Mig a szegény többi halandók ott vacsorálgatnak, kávézgatnak, borozgatnak és kérdezik egymástól: valjon mi hír? mi történt? addig a táviratfordító egész halmaz érdekesnél érdekesebb sürgönyökben turkál, lapozgat, örül vagy szomorkodik. Ha aztán megjelen a nyilvános helyeken, nem győz felelni a sok kérdésre. Örül aki közelében ülhet s először hallhatja, hogy mi történt a Sibka-szorosnál, Bjelánál és Plevnánál. Nem is végzi most senki a dolgát oly kedvteléssel, mint a táviratfordító. Megirigyelné még az a tulbuzgó esemete is, ki pedig oly lelkesedéssel veri be a kivilágításkor sötétben maradt ablakokat.

— A távirati tarifák megváltoztatás céljából a földművelés-, ipar- és kereskedelmi minisztérium — nevezetes reformokat akar tervezni. E szerint jövőre minden 10 szóért 40 kr. s minden további szóért 2 és fél kr. volna fizetendő, 20 szóért tehát nem 40 kr. hanem 65; 40 szóért nem 100, hanem 215 stb; de viszont 22-ért nem 100, hanem csak

70 stb. Ezenkívül két szónál állittatnék fel. 50 kilométeren alól ugyanis csak 20 kr. volna az egy-ségtétel tiz szó után stb. Ugy értesülünk, hogy ezen módosítások tervezetét a kereskedelmi miniszter ur nemsokára közölni fogja a kereskedelmi kamarákkal is véleményadás végett.

HIRHARANG. — **Lovasdy Ede** kis-czelli m. k. postamester bájos és szellemdus leányát Lucia kisasszonyt eljegyezte Lukácsi Mór magyar nyugoti vasuti főnök. — **A bécsi rendőrség** tudatja, hogy e hó 19-én a Bécs-trieszti vonalon egy postaküldemény 500 Napoleondorral terhelve elveszett. A küldemény címe: „A Signora Solone Contuma in Triest“ és 4800 frt értékkel volt nyilvánítva. — **A cseh postamesteri** egyesület ez évi közgyűlését október 17-én Prágában a „főherceg István“ szállodában fogja megtartani. — **Tiller Sámuel** fővárosi kereskedő és a postahivatalbeliek rég ismert derék szállítója a Tiller Mór és társa cég főnöke eljegyezte Czweig Malvin kisasszonyt. — **Platt Adolf** nagykanizsai m. k. postatiszt neje e hó 18-án életének 26-dik évében elhunyt.

Szerkesztői sürgöny.

Nyiregyháza. Lapunk múlt évi számaival nem szolgálhatunk.

Promontor. Alkalmilag megírjuk, vagy szóval előadjuk, mivel a történet igen terjedelmes.

Lubló, Br. Rhónicz. A naptárra előjegyeztük.

Szatmár. Későn érkezett, adjuk lapunk jövő számában.

Kapnik. Előnyösen elintéztetett, a végzést hivatalos úton fogja megkapni.

Szikszó, Szászsebes. A jövő héten elintézzük.

Külmunkatársainkat tisztelettel felhívjuk, hogy lapunkat tudósításokkal és egyéb szakközleményekkel mielőbb támogatni sziveskedjenek.

Előfizetési felhívás

Negyedéves előfizetőinket tisztelettel felhívjuk, hogy előfizetéseiket az október-decemberi évnegyedre mielőbb utalványozni sziveskedjenek. Azon tisztelt előfizetőink pedig, kik előfizetési díjakkal még hátralékban vannak, ezen hátralékokat beküldeni ne terheltessenek.

Azon leszünk, hogy lapunkat mindig tartalmasabbá tegyük.

A „Posta-Közlöny“
szerkesztősége.

— **A postamester** című naptárunkat 1878-ra már nyomda alá adtuk, és jó eleve fog szétküldetni. Tartalmára és kiállítására nézve, az eddigieket jóval fogja felülmúlni. Ára azok részére, kik az előfizetést most eszközlik 80 kr., az utófizetők számára pedig 1 forint.

— **A legközelebb** megjelenő postatiszti névtár szabatos összeállítása végett a vidéki postahivataloknál legutóbbi időben történt személyzet változást, sziveskedjenek e lapok szerkesztőségével mielőbb tudatni.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. A nádasd-ladányi m. k. posta, egyszersmind körjegyzői hivatalnál egy ifju, kiért a szülék esetleg gyám jóváallást elvállalnak, illő díjazás mellett gyakornokul felvétetik s állását azonnal elfoglalhatja. Pályázók ebbeli kérvényeiket Fehérmegye nádasd-ladányi m. k. postahivatalhoz intézzék.

Laptulajdonos: Joannovich György.

Ajánkozások.

— Egy 24 éves postakezelő, ki a magyar, német és román nyelvben járatos s jó bizonyítványokkal rendelkezik, óhajtaná hason minőségben mielőbb alkalmazást nyerni. A szíves meghívó levelek, László Károly m. k. postakezelő címe alatt Csik Szt. Domokosra (Erdély küldendők).

— Kitiűnő bizonyítványokkal rendelkező s teljesen szakképzett postakiadó, ki egy nagy forgalmu postahivatalt egészen önállóan és pontosan kezelte a legutóbbi időben pedig kincstárilag kezelte postahivatalnál volt alkalmazásban, keres a soproni postakerületben szerény feltételek mellett alkalmazást. A szíves meghívó levelek Dienstenberger Kálmán postakiadó címén Somogy megye Berzenczére küldendők.

— Egy 23 éves postakezelő, ki eddig is egy postahivatalt önállóan kezelte, a magyar, német és tót nyelvben valamint a postakezelésben teljesen járatos, óhajtaná hason minőségben alkalmazást. A szíves meghívó levelek Pasqual Gyula címe alatt Szepes Margittfalvára intézendők.

— Egy 24 éves szakképzett és katonamentes postakezelő, ki az utóbbi 3 évben mint helyettes működött, a magyar és német nyelvben teljesen járatos, jó bizonyítványokkal, 200 frt biztosítékkal és ágyaneművel rendelkezik, keres valamely nagyobb forgalmu postahivatalnál, október 10-től alkalmazást. Az ebbeli szíves meghívók Szilávik Gyula címén Mezöturra küldendők.

— Egy 22 éves postakezelő, ki két évben át egy nagyobb postahivatalnál mint helyettes működött, a magyar és német nyelvben teljesen járatos 100 frt készpénz biztosítékkal s a legjobb bizonyítványokkal rendelkezik, keres a legcélszerűbb fizetés mellett mielőbb alkalmazást. A szíves meghívó levelek S. G. betűk alatt Wien-Fünfhaus, Tellgasse 4, II. Stock Thür 11.

— Egy 21 éves egyén, ki 4 gimnáziumi és 3 osztály állami képezdét végzett, a magyar és német nyelvben, valamint a postakezelésben is teljesen járatos, óhajtaná valamely m. k. postahivatalnál mint gyakornok, illetőleg mint postakezelői jelölt alkalmazást. A szíves meghívó levelek Feiner Miksa címén Gyöngyösrre intézendők.

Violaszínű másoló tinta

20 krajczárért egy perc alatt mindenki előállíthat egy itcze kitűnő minőségű tintát viola színben.

Kisebb megrendeléseknél a készítmény levélposta útján küldetik el.

A megrendelések alulírottához címmezve postautalvánnyal eszközölendők. — Használati utasítás minden küldeményhez csatolattatik.

Debert György,

m. k. postamester Zichyfalván (Torontál m.)

Házassági-frigyek

az alulírott házasságot közvetítő intézet által a legmagasabb körökben is gyakorlati üzletberendezés folytán a legszigorubbított tartás mellett közvetítenek. Az e tárgyban levelezéseket csak is francia, angol vagy német nyelven eszközölni kéretnek. Anonym és posta-restante levelek nem vétethetnek figyelembe. Az intézetet illetve, elsőrendű ajánlatok állanak rendelkezésre. Tudakozásoknál körülbelül 1 Mark (60 kr.) levélgjegyekben melléklendő. Fizetés csak is tényleg teljesített szolgáltatásokért igényelhetik. Magáncím: Wohlmann J. igazgató Breslau Schwertstrasse 6 sz. (Németország).

Tiller Mór és testvére.

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapesten, országút, Károly laktanya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatiszti vagy postatisztinó arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig	
1 ezüst zsinóros pedig 12 frt	
1 60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürke pantoló	8—10-ig. —
1 a legfinomabb fajból	11—12 —
1 téli köpeny 24 frttól	38 —
1 esőköpeny csuklával 10 frt.	12 —
1 sapka, valódi % arany	
1 zsinór és rózsával	3 — 70
1 ugyanaz vitézkötéssel	4 — 50
1 finom nyári tábori sapka	
1 arany jelvényel	3 —
1 ugyanaz ernyővel	3 — 25
1 szabályszerű nyakravaló	— 40
1 pár arany vagy ezüst him-	
1 zett posta jelvény zubony galléra	1 — 50
1 pár ércz postajelvény	— 40
1 finom posztó vagy szalma	
1 kalapurak vagy fiuk számára 1 frt 50 krtól 3 —	
1 szabályszerű levélhordó zubony 7 frt	
1 50 krtól	9 — 50
1 szürke pantoló 5 frt 20 krtól 8 —	50
1 sapka	1 — 80
1 valódi ezüst-zsinórral	3 —
1 ugyanaz magastetejű	3 — 20
1 szabályszerű postalegény szür. csuklával 18 —	10
1 szabályszerű zubony	7 — 50
1 szabályszerű nadrág	6 — 30
1 kalap	3 — 50
1 sapka	1 — 50
1 jó erős négy karimás posta sip	1 — 60
1 három	1 — 40
1 sip zsinór	1 — 25
1 kilogramm jó spanyol viasz	4 —
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára 6 frttól	8 —
1 ugyanaz nagyobb minőségben csomagokra 9 frttól	10 — 50
1 jó szerkezetű tized mália mérleg súlyok 15 —	
1 jó szerkezetű levélmérleg tányérral	3 — 60
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-	
1 merrel 7 frt 50 krtól	9 — 50
1 jó erős posta cziper 7 frt 50 krtól	9 — 54
12 jó minőségű tekete írón 35 krtól	— 75
12 jó minőségű kék írón 55 krtól	— 85
12 jó minőségű vörös írón 70 krtól	— 95
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	— 60
1 doboz finom aczéll toll 50 krtól	1 — 25
100 hivatalos boríték czipmel	— 60
100 ugyanaz vastag papírból	1 — 20
100 jelentési iv	1 — 29
100 pénzes levélboríték	— 65
100 levél papír festett monogrammal	— 95
100 hozzá való boríték	— 95
100 levél boríték cím nélkül 35 krtól	— 65
100 látogató jegy 65 krtól	1 — 55
100 hozzá való boríték	— 35
1 nagy korsó fekete tinta	— 35
1 nagy korsó finom viola tinta	— 45
1 kis üveg bármind színű tinta	— 10
1 korsó, 1/2 kilogram fekete belyeg festék 1 —	
1 betűzőhöz való szelencze párnaival	1 — 50
1 rizsma fogalmazó papír	1 — 85
1 rizsma fehér iroda papír 2 frt 50 krtól 3 —	50
1 kővez jó csomagoló papír	— 40
1 vonalzó 10 krtól	— 50
1 pár jó erős lópokróz I-ső számú	3 — 60
1 pár jobb fajta II-dik számú	4 — 80
1 pár legjobb minőségű III-dik számú 5 ft 8 —	95
1 drb fehér vagy színes ing 1 frt 60 krtól 2 —	65
1 drb vászon nadrág 1 frt 20 krtól	2 — 50
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól 4 —	50
6 drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól 3 —	75
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 — 50
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 — 50
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3 — 25
1 postatiszti kard elefant csont marko-	
1 lattal sarannyal kirakott tokkal	15 —
ehhez kardkötő	5 frt — kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés	— 35
Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,	

urak, gyermekek és hölgyek részére ruházat, nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére késztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczák, kéksek, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmazó tárgyak, uri és hölgy ny. ravallók, zseb- és fali órák.

1 Deák Ferencz emlék érem — frt 50 kr (Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges. Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minis. által meghatározottat.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezességet nyújtani ismert cégünknek különös érdekében fekszik.

Mint hogy szállítási üzletünk a pártolás folytán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezentul nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítói leszünk, felhívjuk mély tisztelettel a tek. postamester, és postatiszt urakat, nekünk vállalatban segédkeztet nyújtani és az illető felektől bármi néven nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni sziveskedjenek. Működésükért amint az utánvételi lap hozzáuk visszaérkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni.

Tiller Mór és testvére, szállítók.